Roger Mas: “Sóc jo sol, en una habitació, amb la guitarra”

El cantautor solsonenc presenta el seu novè disc, ‘Irredempt', divendres vinent a l'Auditori de Girona i el 16 d'abril a l'Espai Ter de Torroella
Porta una acurada escenografia de Lluís Danés

Diu Roger Mas [http://www.rogermas.cat] (Solsona, 1975) que per a ell el 7 i el 9 són “els millors números”, i resulta que Irredempt (Satélite K) és el seu novè disc en vint anys de trajectòria sempre coherent. “De fet, el setè va ser A la casa d'enlloc (2010) i no va funcionar tan bé com m'esperava, a pesar que hi havia cançons que m'entusiasmaven.” Roger Mas també parla amb passió d'Irredempt, el disc que presentarà en directe divendres vinent a la sala de cambra de l' Auditori de Girona [http://www.auditorigirona.org/cat/programacio_fitxa.php?idReg=936] (21 h, 15 euros) i el dissabte 16 d'abril a l' Espai Ter [http://www.espaiter.cat/programacio-musica-2016/detalldelevent/194/-/roger-mas-irredempt-musica.html] de Torroella de Montgrí (21 h, 15 i 17 euros), tot sol amb la guitarra, exactament com en el disc. Sol, però molt ben envoltat per l'escenografia creada per Lluís Danés, amb nou miralls en semicercle i un predomini del blanc i negre que té el contrapés cromàtic en les llums dissenyades per Joan Teixidó. “Sóc jo sol a l'escenari, però a l'equip de directe som cinc persones. No he triat aquest format per estalviar.”

Irredempt és també un disc d'una senzillesa enganyosa: va ser enregistrat i mesclat el maig passat per Tomàs Robisco als Bucbonera Studios de Caldes de Montbui –just després de tancar una gira elèctrica al Teatre Municipal de Girona, dins del festival Strenes– i Sean Magee [http://www.abbeyroad.com/engineer/sean-magee] el va masteritzar amb la tecnologia analògica dels històrics Abbey Road de Londres. “El meu segon àlbum, Casafont (1999), és l'únic clarament de cantautor de la meva discografia, però aquell no era tan cru: tenia més paisatges sonors. A Irredempt volia transmetre l'experiència de cantar sol, en una habitació, amb una guitarra. De fet, en tot el disc només sonen la guitarra i la veu enregistrades alhora amb cinc micròfons a l'aire, fins que aconseguíem dues o tres preses satisfactòries de cada cançó... Tot i que satisfactòria del tot no ho és ni la que hem triat finalment, perquè un sempre voldria fer-ho millor”. A pesar de l'autoexigència, Roger Mas està content amb el resultat final: “Estic molt satisfet, més que amb la veu, amb la manera de dir les cançons, d'interpretar-les. Com Fabrizio De André, crec que les lletres s'han d'entendre íntegrament, síl·laba per síl·laba, i que les cançons han de transmetre emotivitat”.

Irredempt es titula així perquè és un disc creat “contra els elements”. “Volia fer una cosa en la qual jo creia, encara que pogués ser contraproduent, tot i que estic convençut que una part del públic tenia fam d'un disc com aquest”, hi afegeix Roger Mas, que es va decidir a fer un disc tan despullat com Irredempt encoratjat per dos discos més: Liebeslied (1972), de Toti Soler, i Darmodej (1988), del cantautor txec Jaromír Nohavica, amb qui va actuar el 2012 a Barcelona. “Ells em van treure la vergonya de fer un disc només amb la guitarra, a pesar que jo no sóc un virtuós de l'instrument com en Toti, però m'hi he ficat a consciència per oferir el màxim que puc donar.”

El resultat és un disc sense estridències, que “requereix atenció”, amb dotze cançons en què predominen les d'autoria pròpia, amb poques i significatives excepcions: un poema “gòtic i tremendíssim” de Goethe (El rei dels verns) i un altre poema de Verdaguer (Lo comte Arnau), que el porta a aquesta reflexió: “Verdaguer escriu molt bé i a nivell formal és impecable, però el que m'interessa sobretot de la seva obra és que, volent-nos prevenir del mal, ens crea una fascinació terrible per l'estranya bellesa del cantó fosc, del misteri.” Un tercer tema prestat és

La lluna girà, adaptació d'una cançó tradicional de Salvador de Bahia que va escoltar quan va visitar el Brasil amb el pianista Benjamim Taubkin per preparar l'espectacle inaugural del Mercat de Vic del 2014.

En aquesta gira Roger Mas toca tots els temes d'Irredempt i mitja dotzena de cançons d'altres discos, convenientment despullades, per completar un concert d'una hora i vint minuts. Ell voldria que el proper disc, el desè, sortís per Sant Jordi del 2017 i que fos “senzill com aquest, potser una mica més vestit... però poc”.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-02-2016 Pàgina 20

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/939854-roger-mas-lsoc-jo-sol-en-una-habitacio-amb-la-guitarrar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui